

A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kpkf.IV.40.748/2021/2.
A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke
Dr. Hajas Barnabás előadó bíró
Dr. Balogh Zsolt bíró
A felperes: Felperes1
(Cím2)
Az alperes: Baja Város Önkormányzat Polgármester
(Cím1)
Az alperes képviselője: Dr. Vujevich Imre Richárd kamarai jogtanácsos
A per tárgya: lakástámogatási ügyben hozott 06/377-2/2021. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Szegedi Törvényszék 5.K.700.510/2021/11. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (12. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 5.K.700.510/2021/11. számú végzését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.
A feljegyzett 15.000,- (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.
A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2021. március 9-én kelt 06/377-2/2021. számú, keresettel támadott határozatával a felperes lakhatáshoz kapcsolódó rendszeres kiadások viseléséhez igényelt települési támogatás iránti kérelmét elutasította.

A keresetlevél és a védírat

[2] A felperes keresetlevelében elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, másodlagosan pedig annak megváltoztatását kérte.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 2021. június 10. napján kelt, fellebbezett végzésével a közigazgatási pert megszüntette, mert a felperes a kérelmére kitűzött tárgyaláson nem jelent meg, az alperes pedig az eljárás folytatását nem kérte. Az elsőfokú bíróság végzésében kifejtette, hogy a Kúria a Kfv.III.37.387/2020/6. számú végzésében már vizsgálta a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 82. § alkalmazásának feltételeit. A Kúria hivatkozott döntése szerint a Kp. 82. § alapján az eljárás megszüntethető annak ellenére is, hogy a felperes kéri a bíróságtól a tárgyalás távollétében történő megtartását, másrészt a per megszüntetése nem kötelező, döntése meghozatala során a bíróságnak kizárólag a megszüntetés feltételeinek fennállását és az objektív jogvédelmi szempontokat szükséges vizsgálnia.

A fellebbezés

[5] A felperes az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a 2021. május 19-én és 2021. május 21-én kelt beadványaiban arról tájékoztatta az elsőfokú bíróságot, hogy a Bajai Járásbíróság ugyanazon határnapra kitűzött tárgyalásra félként idézte. Beadványaiban hivatkozott arra, hogy a 120 kilométeres távolság miatt egyszerre két helyen nem tud tartózkodni, kérte a tárgyalás távollétében való megtartását. Hivatkozott arra is, hogy az előre látható mulasztásával összefüggésben nem terheli önhiba.

[6] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozott.

[8] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[9] Az elsőfokú bíróság a Kúria Kfv.III.37.387/2020/6. számú végzésére hivatkozva végzését azzal indokolta, hogy a Kp. 82. § alapján az eljárás megszüntethető annak ellenére is, hogy a felperes kéri a bíróságtól a tárgyalás távollétében történő megtartását, másrészt a per megszüntetése nem kötelező, döntése meghozatala során a bíróságnak kizárólag a megszüntetés feltételeinek fennállását és az objektív jogvédelmi szempontokat szükséges vizsgálnia.

[10] A Kúria felhívja a figyelmet arra, hogy ítélkezési gyakorlata során már több ügyben [Kfv. IV. 37.599/2020/6.; Kpkf.VI.40.457/2020/2.; Kpkf. V. 40.183/2020/2.; Kpkf. VI. 39.469/2021/3; Kpkf. VI. 40.138/2021/2.] vizsgálta a Kp. 82. §-ának alkalmazását, és gyakorlatának egységessége mellett azt mára differenciálta. Így a Kpkf. V. 40.183/2020/2.

számú határozatában rámutatott arra, hogy ha a felperes kéri tárgyalás tartását, azonban azon szabályszerű idézés ellenére nem jelenik meg, azt a jogalkotó – a Kp. 82. §-ának megfogalmazásából teljesen egyértelműen – mulasztásnak tekinti, a mulasztás igazolásához pedig nem elegendő a keresetlevélben a mulasztás kimentésére alkalmas konkrét indok (igazolási kérelem) előterjesztése nélkül pusztán a távolmaradás esetleges bekövetkezését, mint egy fennálló lehetőséget előzetesen bejelenteni. Ezzel tehát nincsen mód a távolmaradás, mint törvényi mulasztás hátrányos következményét előre elhárítani, a mentesülést előre bebiztosítani, amennyiben annak konkrét, igazolási kérelem alapjául szolgáló indoka nem áll fenn.

[11] Az a– egyébként a 2017. december 31-ig hatályban volt, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 157. és 159. §-ain alapuló – korábban a keresetlevelekben általánosan alkalmazott fordulat, miszerint előre, bárminemű ok megjelölése nélkül kéri a tárgyalás távollétében történő megtartását a Kp. 82. §-a alkalmazása során tehát nem elegendő a permegszüntetés megelőzésére. A régi Pp. ugyanis kimondta, hogy nincs helye a per megszüntetésének, ha a felperes a bíróságtól kérte, hogy a tárgyalást távollétében is tartsa meg. A Kp. azonban ilyen rendelkezést nem tartalmaz, vagyis önmagában valóban nem akadályozza az eljárás megszüntetésének, ha a felperes a bíróságtól kérte, hogy a tárgyalást távollétében is tartsa meg.

[12] Ebből az következik, hogy a bíróságnak először azt kell megvizsgálnia, hogy a tárgyalás tartását kérő, de azt elmulasztó felperes a mulasztásának kimentésére alkalmas konkrét indokot megjelölt-e.

[13] A Kúria rámutat, hogy a fenti határozataiban megjelenő esetek történeti tényállása és a fellebbezett végzés történeti tényállása között egy lényegi különbség érhető tetten: a felperes 9. és 10. sorszám alatt előterjesztett beadványaiban jelezte, hogy a Bajai Járásbíróságon ugyanazon a határnapon kell tárgyaláson megjelennie. E beadványaihoz csatolta a Bajai Járásbíróság idézését is.

[14] A Kúria kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a felperes az igazolási kérelmében a Kp. 28. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) Pp. 151. § (2) bekezdésében foglalt kötelezettségét teljesítve, a mulasztás okát és körülményeit kellő mértékben feltárta, és a vétlenségét is alátámasztotta. Az elsőfokú bíróság azonban a tartalmuk szerint a mulasztást megelőzően előterjesztett igazolási kérelemnek minősülő beadványokat a határozathozatal során nem vette figyelembe.

[15] Az állandósult bírói gyakorlat szerint pusztán a fél előadása - a hivatkozását erősítő bizonyíték csatolása nélkül - még a méltányos elbírálás [Pp. 153. § (3) bekezdés] mellett sem teszi az igazolási kérelmet megalapozottá. Ugyanakkor minden olyan igazolás, egyéb bizonyíték alkalmas lehet a vétlenség valószínűsítésére, amelyből akár közvetlenül, akár közvetetten a hivatkozott tények valóságára következtetni lehet.

[16] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy az igazolási kérelmek jogsértő figyelmen kívül hagyása miatt a per megszüntetésére is jogszabálysértően került sor, ennek következtében úgy kell tekinteni, hogy a felperes a tárgyalást nem mulasztotta el, a per megszüntetésének törvényi feltétele hiányzott, így a pert folytatni kell és újabb tárgyalást kell tartani.

[17] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította

A döntés elvi tartalma

A Kp. 82. §-ának alkalmazásával nincs helye a per megszüntetésének, ha a tárgyalást kérő felperes tárgyalásról való távolmaradását előzetesen a mulasztás kimentésére alkalmas konkrét indokot megjelölő és a mulasztás vétlenségét valószínűsítő bizonyíték csatolásával előzetesen kimentette.

Záró rész

[18] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] A peres felek perköltségigényt nem jelöltek meg, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[20] A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 16. §-a alapján az eljárás tárgyánál fogva illeték- és költségmentes, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontjában és a 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[21] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. október 5.